

Min elskede er hvid og rød.

(Fra det tusse.)
 „Min elskede er hvid og rød, udmerket fremfor titusende.“
 (Salomos Sprog 5. 10.)

Blad! titusender min Elskede kan kendes!

For den der saa hans Ansigt blidt, Hans Billed vil i Hjertet brandes. Men Ord, de tolker dog saa lidt, Kun et jeg siger — ofte det gjenlød: Min Elskede, min Ven, er hvid og rød.

Hvid er min Ven — for ham, den plejfri-rene,

Hordunkles Solen selv.

Min Ven er rød — se Draabene, de vene,

Som Roser smukker Vandens Svælv. Jeg ser min Elskede saa hvid og rød Og angret snart, ja snart, hvad jeg forebrød.

Min Ven er hvid — paa Jorden har han levet

Som den der hvert et Bud adlød.

Ja loddig indtil Døden er han blevet Paa Korsets Træ — min Ven er rød.

For mig det strammed ned, hans dærs Blod.

Hvid er han og — min Seierherre god.

Min Ven er rød — jeg ser ham strakt i Haven

Med blodig Svælv ved Aftentid.

Dag seiertrig han snart opstod af Graven.

Da jubled jeg: min Ven er hvid!

Hvid er han, som mig skænker Ro og Fred,

Naar i hans Blod min Kand jeg sanker ned.

Ei hvid kun eller rød jeg ham vil kve.

Vel, hvid og rød til hver en Tid:

Er Hjertet sagt, skal Blodet rødligt lue.

Hans Svælvbed styrker mig til Strid, Om Syndens, Dødens, Djaevlens Truffer lød:

Min Ven, min Elskede er hvid og rød.

(A. Kavner i „St.“)

Søndagsbetragtning.

I skal saa den Helligaands Gave. — Apostl. Gjern. 2. 38.

Det var Peters Ord og Løfte til Jøderne den første Pinsesest efter Jesu Opstandelse. Peter og de andre Apostle havde da selv faaet Kændens Gave. Og denne Gave havde haft en vidunderlig Virkning paa dem. Før havde de ingen dubere Fortaaelse hørt af Jersersens Døds og Opstandelses Betædning til Forsoning for Verdens Synd. De havde under Samlivet med Jesus lært at elske ham med Hjertets hele Inderslighed og bygge sin Tro og sit Haab paa ham; men Jesu Kors var dem en dunkel Gaade. Nu derimod, paa Pinsedagen, da Jesu Løfte til dem om Kændens Gave var opfyldt, og siden, saalange de kunde vidne om sine Jerser, taler de aldrig om andet end Jesu Kristus og hans forskæftel, og ved sig intet andet til Salighed end ham.

Og før Pinsesesten var Apostlerne fulde af Frygt og Angst. De lukkede sig inde og skulte sig for det Folk, der var opfyldt af rasende Had mod Jesus og dem, der havde hørt ham til. Men nu, da de havde faaet Kændens Gave, træder de frimodig frem for dette samme Folk, der er samlet i Tusinder, nu taler de til dem om ham, som Folket havde forskæftet, men som Gud havde opreist fra det Døde; og der var sliq en vidunderlig Kændens Kraft i det Vidnesbyrd, de afslagde, at der gik som et Sting gennem Hjertene, Syndere vakked op, og de svargte angstelige: I Mand, Brødre, hvad skal vi gjøre?

Saaledes skaber Guds Kand Klarhed, Liv og frimodige Vidnesbyrd, og der, hvor de lader, blir Ordet aldrig uden Frugt; et aandsfyldt Ord kan ikke vende tomt tilbage. Det kan nok se ud, som om det ikke bærer Frugt; det er ikke hver en Livs-spire, som straks træder spialiq frem i Dagen. Men Livet kan dog være der, stille, skjult, og en Dag bræder det frem i hele sin Herlighed.

O, tank om der blev mange aandsfyldte Personligheder iblandt os! tank, om der blev mange aandsfyldte Gudstjenester og aandsfyldte

Opbyggelser i vore Menigheder! Det ser ofte saa dødt ud. Det ser ud, som om Ordene falder magtesløse til Jorden. Der samler sig ofte store Skarer om Ordets Fortædelse, og Gudsfælo, at det endnu er mange, som vil høre Ordet. Men hvor er Livet, det aandsfyldte Liv, som skulde være Ordets visse Frugt? Der er Liv, ja, det er sandt; men det er lidt saa søgt, saa svagt, saa usundt, et feberagtigt, visent Liv, hvis Hjertingsformer lidt er lidet tiltalende. Hvor er det Liv, som skulde gte sig i selvopstrende Virksomhed til Hjælp for alle de Eldende, Forsomme, i loddig Opfyldelse af de mangegang spialiqe, daglige Pligter, i Hjertelighedens Tjeneste her i Verden, der er saa fuld af Egenhjertighedens onde Frugter, i udmog og taalmodig Vandel under Korset i Jesu Ester-løslæse? Ja, hvor er dette Liv?

O, gudsfælo, endnu er det Pinsel! Endnu jender Gud sin Kand til langttende, naadefulgrige, bedende Hjertter. Enhver, som Gud har givet Gønnenes Gave, skulde knæle ned i det stille Sønhammer, lufte alle Verdens daarende Hæster ude, og bede inderlig under Vængels Taare Pinsesønnen: O, Helligaand kom til os ned! Gik der en Strøm af sliqe Sønnen fra troende Hjertter op til Herrens Throne, saa skulde Kændens rige Strømme komme deroverfra og saa idag til alle Bedende, saa de kunde gaa frimodig ud i Verden til de mange, der ikke elsker Gud, havde herhjemme og udover den store Hedningeverden, gaa med det gamle, friske Evangelium om den forskæftede Jerser, og der skulde blive Liv af Døde. Der skulde blive en sand Bættelse, ikke en jandan, som blusser op under usunde Bevæggelser, og saa atter slukner og dør, men en Bættelse til Anvendelse og Liv i Gud; Kænnens skulde opstaa fra det Døde, til Kamp mod Synden, til Kænned, Hjertelighed og Fred. O, hjært Gud, giv sig en Pinse med Kændens Kæfter!

(„Gjeden.“)

Ser Sidnepligt som Distrikt.

(Den Indre Mission.)

(Oplæst ved Kredsmdet i Everett ved Past. W. W. Christensen.)

Det er en klar og ganske naturlig Grund, hvorfor vort Samfund er delt i Distrikter. Da vore Jædre i Begyndelsen af 50-Karene stiftede Synoden, var der bare et Distrikt. Jalt var der bare 7 Præster og enkelte saa Representanter. Men som Karene gik mærkede man, at Marsten blev for stor. Det blev for kostbart, og Sciene var for lange til at man kunde samles og raadslaa om Arbeidets Drift. Dernæst kom det klart frem, at ikke alle Dese af Samfundet havde netop de samme Pligter og Interesser. Opgaven var selvsjælgelig den samme, men det som saa nærmest at udføre paa et Sted, gjaldt ikke altid paa et andet. Saa delte man Samfundet i Distrikter. Det var en Ordning, som blev truffet, for des bedre at kunne udføre det Arbeide, som paalægges de Kristne at være Sidner i Verden.

I mange Kar var der 3 Distrikter — det østlige, Jowa, og Minnesota Distrikt. Saa tidlig som 1874 blev Arbeidet optaget paa Stillehavskysten, da Pastor Gøistendahl virkede i San Francisco. Den er den ældste af vore Menigheder herude og er nu snart 40 Kar gammel. Fra den Menighed kom den første af vore Præster til Puget Sound, nemlig Pastor Lauritz Carlsten som i 1877 besøgte Settlerne og stiftede nogle Menigheder. Saa kom Kændensstriden og i mange Kar saa det mærkt ud for vort kirkelige Arbeide paa Kysten. Men lidt efter-livert lærde det. Bistof var det bare smaa og spredte Flokke, men de arbeidede i Tro, med Haab mod Haab og Gud glemte dem sandelig ikke. Endelig blev der da talt om at stifte et nyt Distrikt med Skippebjergens som Grænse. Flere havde sine Vill om det, men de samme Grunde gjorde sig gjældende nu — de lange Distancer og de Særopgaver som paalaa dette Strøg. Der var Ting som paalaa de Kristne i dette Strøg at udføre. Og det paa-

laa dem i en foregen Forstand. Derfor oprettedes Pacific Distrikt.

Quod var nu denne Særopgave, som paalaa os?

Godt var den jærlige Pligt som paahvillig os berude? Det var at samle vore Landsmænd om Guds Ord og Sakramenterne. Det var den indre Mission i sin første og eneste Betydning.

Under Samtalen vil vi holde os til to Hovedpunkter:

1. Den jærlige Missionssæropgave som paahviller Pacific Distrikt.

2. Hvorledes kan vi som Distrikt bedst udføre den?

Det gjælder vore egne.

Det som gjær, at den indre Mission kommer os saa nær ind paa Livet er den Kjendtgjæring, at den gjælder vore egne. Enhver Kristen vil være med og missionere hvide hjemme og i Hedningeland. Men der er Ting, som gjør at Indremission ligger ham mest paa Hjerte. Længt at se sine egne Slægtninge, Bekjendte, Venner fra Barndomsdage blive rene med i den Kalkstrøm af Verdelighed, Natjirav og Forsængelighed, som gaar over os. Længt, at se sine egne, dem som er døbt og konfirmerede komme bort fra sin Fæst og gaa saa aldeles op i dette verdslige, som er saa drabende for sand Kristendom. Nærværelse, den indre Mission ligger os meget nær. Eller er den ikke en Livslang for os alle? Godt var der bleven af vor Synode, om vi for 25 Aar siden havde oplyst med at drive den indre Mission? Godt vilde der blive af vor lutheriske Kirke her i dette Strøg om 25 Aar, om vi nu sluttede med denne Mission? Det har gaaet smaa paa mange Steder, det er sandt. Men hvordan havde det joet ud om der intet havde været gjort. Vi kan gjerne tænke paa det Svær som en af vore Missionærer gaa da man spørger ham om han havde en stor Menighed der i Spanien. Han svarede lidt, men traf sig snart sammen og sagde „Der er mange som har godt af den.“ Derfor vil taber Sigte af denne Mission, da glemmer vi simpelthen vore egne, dem, som vi har døbt og oplært, dem, som kommer fra vore egne Hjem og kristne Menigheder. Men da rummes vi ogsaa af det som staar i 1 Tim. 5:8: „Derfor nogen ikke har Omhu for sine egne, og har for sine Næstefælle, har han forsværet Troen og er værre end enantro.“ Hver Gang du gaar omkring Alleret og offer til Indremission kan du føle om de Benge du lægger der affæret som om du havde en Kalkstrøm for dit Barn, eller du havde en Bibel for at give til din Søster. Saa nær lig-

ger denne Mission ind paa os. Glem du denne Mission, og den glemmer at give dine egne Døds Bred. Trængende siger den fromme Missionær og Digter Christian Richardt:

Minde du, da første Gang

Roder tog dig paa sit fæng

Vælte dig det „Fader Vor.“

Du til evig takke for? —

Al, men der er mange, mange

Som kun herte Høge Sange,

Eder, Vagn og Stroal.

Vær, hvort Vær og Salmebølge

Er som fremmed Noal.

Missionen i Alaska.

Men som Distrikt har vi ogsaa faaet en Særopgave paa Indremissionens Omraade i et Strøg som ligger os nærmest, et Strøg hvor der er tusinder af vore Kjære. Og det er et Strøg, som de øvrige Distrikter i vort Samfund neppe kan ventes at kende saa nær til. Men vi burde vide det. Tid rejser Skarer af vor Ungdom. Tid rejser hundreder direkte fra Norge. Tid flytter mange Familier med Børneskoler. Der staar de sig ned. Det vil blive deres fremtidige Hjem. Jeg sigter til det 1,000 Mil lange Strøg i sydøstlige Alaska — dette udflyttede Nordland — som strækker sig fra Unalaska Sound til Stogway. Der er vist saa af os som endog aner hvilken Missionær vi her har. Og det maatte vore egne — Indremission i sin naturlige Mening. For flere Aar siden stiftede vort Distrikt en Beslutning om at ansætte to Missionærer i dette Strøg. Men det er saa langt som det er kommet.

Hvorledes Arbeidet bedst kan udføres.

Dog lad os nu tænke lidt paa hvorledes vi bedst kan løse vor Opgave. Vi er vist alle enige i at den er stor og at Herren har givet os særlige Anledninger, men hvorledes kan vi nu bedst drive denne Mission og løse Opgaven.

Der skal vi alle tænke et Diebt og tænke paa et lidet Ord i det gamle Testamente. Der staar i den 23de Salme De Vers, „Mit Væger flyder over.“ Quod er egentlig Betydningen af det? David siger om Herren at han har været saa god imod ham, at hans Væger flyder over. I Efterland var det Skif at naar man havde en rigtig fæst Ven, da maatte man ikke have Hønske Begjæret fuldt, men holde paa endog efter det var fuldt, saa det stod over. Det var en Maade, hvorpaa man jærlig viste sin gode Vilje for sin Ven. Saaledes var Herren mod David.

Har ikke Herren gjort ligedan for

mange i Pacific Distrikt? Og holder han ikke fremdeles paa at øse, saa at dit Væger flyder over? Men hvad vil en Gud, at vi skal gjøre med det som han saaledes giver os? Spurgeon siger om dette Skif: „Flyder dit Væger over, kald da til dig de fattige, for at de kan samle op Draberne og lad ogsaa noget ekstra flyde over.“ Missionen trænger disse Vidler. Her er Anledning at gjøre noget som er „worth while.“ Kirken trænger disse Vidler. Store Ting kunde gøres for vor Indremission om vi bare havde Vidler.

Vidler trænges.

Naar vi havde disse Vidler kunde vi først optage Arbeidet med Kraft i de større Byer. Der maa vi bygge Skapeller omkring i de forskellige Bydele. Ellers gaar Børnene tabt for os. Vi kan vel holde enkelte af de Vidlere i en større central Kirke, men skal vi vente at have nogen Fremtid maa det ske ved at vi indretter vort Arbejde saa, at vi kan naa Børnene.

Dermed kunde vi søgne en Missionssuperintendent, som kunde reise omkring, stifte Menigheder og betjene dem midlertidig. Og en meget vigtig Del af hans Virksomhed vilde bestaa i at skrive i vore kirkelige Blade og holde Folk i Opmærksomhed. Lade dem rigtig vide hvad der foregik og hvad det gjaldt.

Da kunde vi ogsaa bygge en Missionsskole og sende en Missionær til sydøstlige Alaska. Han kunde der frådse omkring og besøge Settlementer, Fiskevær og Byer, hvor der er saa mange norske Folk og løse med deres Børn. Meget snart vilde der da blive Menigheder. Forleden Dag gik en Båd af Stabelen i Ballard. Den skal benyttes i dette Siemed. Jeg beklager at den ikke er vor. Vi burde sende den Båd. Vi som har saa mange af vore egne i den Egn. Men vi har forsømt os. Vi har ikke Vidler. Jeg kan ikke bedre tolke mine Hørsler end ved at citere noget som er skrevet af en norsk Præst for mange hundrede Aar siden og som saa ofte kom mig i Tanken da jeg reiste i sydøstlige Alaska. Om Gud dog vilde snart give os en Missionær med hans Begjæring og Tro!

Thi Nordland saaledes beliggende er, Guds Lov maa forkyndes blandt Der og Stjær

Haglet af Hætt og Røse.

Thi Her det end tit at den talendes Mund

Man søge sin Grav i den dybeste Grund,

Og luffe Mandt Hille sit Die.

Dag bør vi vort Embed' forrette med Lyft,

Belæste det er vor Samvittigheds Trøst

Om Gud os paa Landet vil kalde.

Og bør vi paa Kræver til Kirker og Sogn

Da læres vi beder paa Israels Bogn.

Og for vores Herre maa falde.

Quod vil en Guds Tjener besjære sig ved,

At han er udvalgt et Begravelsessted Som Menneker ikke kan finde.

Om han ikke bæres af Bæner herud, Saa kan dog begraves som Moses af Gud

Og luffes saa rolig derinde.

Vi bør ei med Jonas forandre vor Raad,

Men reise saa længe til Gud sætter Raad,

For al vort Veir og Vandring.

Er Herren da kommen i Veiret og Bind

Vi vil med Elias saa Raaden om Mind

Og vente vor sidste Forandring.

Og sig med sidste Beslutning til Gud,

Velkommen, o Brudgom, at vente din Brud

Og hende fra Hængsel udføre.

Jeg hidtil har været en reisende Mand,

Ku vil jeg dig følge det snarest jeg kan

Og luffe de nderste Døre.

Quod gjør du med Guds Ord?

Man jeg saa Lov til at spørge dig

saadan, du, som saar dette Blad for Die? Og vil du være mig alvorlig

og sandt som for Herrens Ansigt.

Quod gjør du med Guds Ord? Det er dem, som slet ikke har Brug

for det. Om de levede blandt et Folk, der ikke havde Guds Ord, de

var lige glade for det eller lige lidt glade. De har ikke Brug for Guds

Ord.

Men saadan er det dog vel ikke med dig?

Jeg vil forablatte at du gaar i Kirke — maatte hver Søndag, naar

du kan, — at du lærer en levende

forstandelse, at du ha ren Bibel og bruger den, og at du smes at det er

en underlig Søndag, naar du ikke har været sammen med Gud i hans

Ord. Men hvad gjør du saa med Guds Ord, som du lærer og lærer?

Det er dem der tænker videre over det, naar de først har hørt eller læst

det. De lærer sig jo, som det ofte er sagt, ad som den, der saa paa det

dækkede Bord med de nærende Rel-

ter, men ikke fatte sig til at løse af Waden. De fik jo ingen Næring. Der er andre, der nok ved, at det gjælder om, som Herren har sagt, at høre og bevare det. Det vil de ogsaa gjerne, men de ved ikke noget bedre Gjemmested for det end deres Huskomme.

Men selv om de nu altid kunde holde fast paa Ordet, saa er der dog et bedre Gjemmested, som allerede David havde opdaget. Han siger: „Jeg gjenfandt dit Ord i mit Hjerte, paa det at jeg ikke skulde synde imod dig.“ Det har mange med ham erfare, at sit vi det først ret derinde, saa mistede vi det ikke, men der vakkede det sig rigt og stort, saa det blev en Kraft mod at igne.

Derfor, naar du gaar til og fra Ordet, bed, at Gud vil give dig at glemme det i dit Hjerte. Det har meget at sige, om vi glemmer det og hvor vi glemmer det; thi at vi glemmer det ret og godt er Betingelsen for at vi kan holde det, og at vi holder det er igjen Betingelsen for at Faderen og Sønnen vil komme og tage Bolig hos os Joh. 14, 23. Har du tænkt dig noget lykkeligere? Brug Guds Ord saadan at det kan staa dig!

Den store Trøst.

„Jeg vil bede Faderen, og han skal give Eder en anden Trøst, at han kan blive hos Eder evindeligt.“ Joh. 14, 16.

Lang Mærke til, hvor venligt og trøsteligt den Herre Kristus taler til alle arme, bedrøvede Hjerte og angstede, forjagte Samvittigheder og viser os, hvorledes vi skulle betragte og erkende den Helligaand, ikke som en Vredens og Straffens Mand, som en Raadens og Trøstens Mand, saa at den hele Gudsdom aabenbarer idel Trøst. Faderen vil trøste, thi han giver den Helligaand, Sønnen trøster, thi han beder derom, og den Helligaand vil selv være Trøsteren. Der er ingen Vrede, Trusler eller Forførelse for den Kristne, men idel venligt Smit og sød Trøst i Himlen og paa Jorden. Hvorfor det? Jo derfor, vil han sige, fordi I have her paa Jorden Bødler og Røngbagtere nok, som ville plage og forfærde Eder, og det nok, fordi I troe paa mig, vrede om mig og befjende mig. Djævelen under Eder ingen No med at plage og forfærde Eder; saa kommer Verden og lægger Ios paa Eder, forat haane Eder ihjel eller joge Eder i Randsagtighed, saa at I have Døds nok, endog uden alle Døds og Helvedeskafter. Hertil kommer Eders eget Hjerte og Samvittigheden, som lig-

get og sukker: „Al, jeg er en arm Synder, der ikke har levet og handlet, som det bør sig en Kristen. Saa-danne Sjælesyger vil jeg ikke give Eder eller bede derom, men derimod, at der man gives Eder en evig Trøst, som skal være den Helligaand selv, der kan styrke og hjælpe Eder ud over alle Eders Sorger, Angest og Nød, saa at I overvinde det Altsammen og blive udsluste derfra.“

Naar jeg ved dette, hvorfor vil jeg saa bekymre mig om, at Djævelen raser imod mig? Hvorfor skulde jeg angstes, naar jeg har denne Herre med mig, som forjætter mig, at jeg, naar jeg troer paa ham, skal have den Helligaand hos mig som min Sjæl og Trøst, og med ham tillige Faderen og Sønnen efterdi Faderen selv sender og giver denne Trøst, Sønnen beder, og den Helligaand kommer. Efterdi nu Faderen, Sønnen og den Helligaand ville erkendes, æres og lovprises som mine Trøstere, saa maa ogsaa alle Engle og Skabninger smilte dertil, eller, hoo som ikke vil smilte, hærne sig til ingen Rætte! Saa at jeg, om end den hele Verden og Djævelen hærner sig og hærner, ja om endog Død og Helvede vil afluge mig, dog jublende kan foragte det og bede dem Trods og forvandle det, som vil vedrøve og forfærde mig, til min højeste Glæde og salige Trøst. Thi hvad er Djævelen, Døden og alle Ting imod den evige og almægtige Røstet, Gud Fader, Søn og Helligaand, der ere Ert og ville kaldes og være vor Trøst?

Salig er den, som veed og kan dette. Men herpaa storker det endnu. Thi Djævelen er endnu for magtig i os, Verden for stærk, og der optaarner sig saa mange Sindringer og Forargelser for vore Sine, at vi reent forglemme det og saaledes ikke kunne fatte, at Gud sender os Trøsten i Hjertet. Vi føle nemlig sin det, som gjør ondt; dette er saa stærkt og demægtigt os saa addeles, at vi ikke kunne komme djeft Ord ind. Derfor er det en skuffelse for de Kristne, at lære at hvinge sig op over al Sorg og Angest, al Nød og Forførelse, og sige med Propheten (Psalm. 42, 6): „Hvorfor udbrøder du Dig, min Sjæl, og hvil brister Du inden i mig? Vi efter Gud; thi jeg skal endnu takke ham; der er megen Trøst for hans Ansigt. Forneemelsen og Smerten er der, det veed jeg godt, siger Kristus, og derfor siger jeg Eder det iforveien, forat I ikke skulle lade denne Høstehætte eller tæse Eders egne Tanker, men derimod mit Ord. Thi jeg vil bede Faderen, og han skal for min Pans Skuld visselig give Eder den Helligaand, forat trøste Eder; paa

det at I kunne være forvishede om, at jeg elsker Eder, tilligemed Faderen og den Helligaand, der bliver sendt til Eder.“

See, saa troelig og ufortrøden antager den Herre Kristus sig Sine og vil saa gjerne indprente dem det, forat de skulle have fuldt op af Trøst og lære at hende saavel hans eget som Faderens Hjerte og Mening, at han ikke er anderledes findet imod dem eller vil have Andet af dem, end at de skulle lade sig trøste, og at den Helligaands Gjerning og Gubede, hvorfor han er sendt af Faderen, ei heller er noget andet, end at han skal trøste dem og lade dem være ved godt Nød. Og naar og saa ofte de blive trøstede af Guds Ord, da skulle de ansee denne Trøst for virkelig stammende fra den Helligaand, og at den er haande Gud Faders og den Herres Jesu Kristi Trøst.

Det er nu den rette Værd om den Helligaand, at han kaldes og er Trøsteren, og vel at mærke for vor Skuld; thi efter sin guddommelige Natur er han i uadskillelig Gudsdommelig Væsenlighed med Faderen og Sønnen; men for os bliver han kaldet Trøsteren. Dette Navn er altsaa ikke andet end en Aabenbarelse eller Erkendelse af, hvad man skal tænke om den Helligaand og ansee ham for, nemlig at han er en Trøst. Men en Trøst kalde vi jo ikke en Røst eller nogen Lovgiver, som forfærder med Djævel, Død og Helvede, men som gjør et bedrøvet Hjerte let og glad ligeoverfor Gud og lader Dig at være ved godt Nød som den, hvem Døden er afgivet, for hvem Døden er opslugt og Himlen aaben, og Gud ser venligt til Dig. Den, som ret kunde fatte og tilgaae sig denne Forklaring, han var allerede ovenpaa og vilde i Himlen og paa Jorden ikke see og finde andet end det Trøst og Glæde; thi at Faderen sender denne Trøst, og at Kristus beder derom, det vil han visselig ikke gjøre af Vrede, men af idel jørdelig og hjertelig Hjærlighed. Derfor skal en Kristen her ret indprente sig, at dette den Helligaands Navn forklarer ham den Røst, at han er Trøsteren, og at vi ere de bedrøvede og forjagte, som han skal trøste. Han hedder da ogsaa en Trøst for alle Bedrøvede, ikke blot for os, men for Alle i Alverden, hvilket den Herre Kristus ogsaa her siger, at han skal være en saadan Trøst, der skal blive hos Kristne alle evindeligt. Ligesom der omtrent i Verden altid vedbliver at være Nød, Forførelse, Forargelse og alt Ondt, saa at en Kristen tillidst maatte blive trøst og forjagte, hvorfor jeg kan vidne af egen Erfaring, idet Djævelen ofte saaledes ved Hjælp af Verden og

min egen Samvittighed har haant mig i Nød, at jeg var nærværd at opgibe Manden. Ligesom nu Djævelen ikke aflader af forfærde os med Synden og Døden, saaledes skal den Helligaand heller ikke ophøre at trøste Hjertet derimod og at indgyde os et saadant Nød, at vi overvinde Al og sige (Psalm. 118, 17): „Nu vil jeg leve og ikke dø, om jeg endog sølte Døden mere end tusinde Gange. Nu vil jeg være retfærdig for Gud og bellig, om jeg endog sølte al Verdens Synd at hvile paa mig. Nu vil jeg fare til Himmels og være salig, om den Iede Satan endog sølte sit Gud langt højere op imod mig; thi den Herre Kristus er jo ikke min Fiende, saalidt som Faderen og den Helligaand, fordi de Alle medvirke til, at jeg skal have den Trøst, som Faderen sender, Sønnen nedbeder over mig og den Helligaand selv bringer. Dette bør de Kristne altid foreholde sig til deres Trøst imod alle Djævelens Trusler og Jædskedder, som de føle og se, saa at de regne dette for Jædet, men holde sig til Ordet, hvori Herren forjætter at sende dem Trøsteren, allerede har gjort det og frendeles vil gjøre det indtil Verdens Ende.“

(Luther.)

Herrens Lommebog.

Luther sagde at en Mand tranger tre Lommebøger: Først Hovedet, saa Hjertet og tilsidt Pungen.

„Ovis Lommebog er det, du har der?“ sagde en Kortretningsmand til sin Ven, der havde truffet en fyldt Pung og af sin Lomme.

„Naturligvis min. Hvem skulde den ellers tilhøre?“ var det spidse Svar.

„Hvordan retten til Pungen afhænger af et andet Spørgsmaal. Ovis du tilhører Herren, tror jeg Pungen ogsaa er hans.“

„Ja.“ sagde Manden tankfuld. „Jeg haaber at jeg tilhører Herren; men min Pung var ikke indbefattet dert. Det staaer mig nu, at jeg er affarat ligesaa ansvarlig for den rette Brug af mine Penge som for den rette Brug af mine Ord. Digteren, Salmeskriveren, den filantropiske Mand er ikke under større Forpligtelse til at bruge sine Talenter, en Digt har til at bruge mine. Herren holder mig ansvarlig for hvad jeg har. Jeg har, eller jeg troede jeg havde, en Lommebog.“

Det staaer ligejaalidt til en Synder at vende om, som til Huglen at staae videre, naar den først har sat Hovedet i Snaren.

Pacific Herald

Kristeligt Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor A. O. Sjerve

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til A. O. Sjerve, 6044 So. Warner St., Tacoma, Wash.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresser: Portland, Washington.

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Roheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Roheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

En glædelig Pinsfest tilkøstes Herald's Læsere!

Pacific Distrikts Møde.

Pacific Distrikt af Synoden for den nord-østlige lutheriske Kirke i Amerika, afholder, om Gud vil, sit 13de ordentlige Møde i Silverton, Oregon, Post, A. O. Whites Stald, fra Kl. 10 Onsdag Morgen den 3die til Tirsdag Aften den 9de Juli.

Forhandlingsgenstande:

1. Kristendoms specielle Bansefigeheder i vor Tid. A. O. Sjerve, Referent; S. E. Paalsen, Supl.
2. The youth and their preservation for the church. S. A. Stud, Referent; J. O. Dale, Supl.
3. Forretningskomiteernes "Opgjør" og "Forslag."
4. De vanlige Forretningsfager og andre Gjenstande som Rådet maatte bestemme.

Everett, Wash., den 25de April, 1912.

V. C. Foss, Form.
O. J. S. Preus, Sekr.

Synodemødet i Silverton, Ore.

Alle som agter at overvære Mødet i Silverton, Oregon, og sætter frit Ophold under Mødet, vil behøve at melde sig til Underkneget senest inden 10de Juni. Præster, Repræsentanter, og staaende Medlemmer af vort Samsund og Gjaester, som melder sig tilde, laves frit Ophold under Mødet.

A. O. White.

Fra Fresno, Cal., skriver Pastor J. Johansen, at hans Hustru ligger alvorlig syg. Hun fik et Anfald af

Hjerneblødning, der saa godt som fuldstændig har lammet hendes venstre Side og gjort hende ganske hjælpeløs. Lægen har paabudt fuldstændig Ro, og det er al Sansynlighed for, at hun vil blive fangstet til et langt Engleliv. Vi vil hermed bringe Johannens vor hjertelige Deltagelse. Maa den Hære Herre Gud snart bringe Helsebredelse!

Kirkeindvielse.

(Past. W. H. Christensen.)

Sidste Søndag var der Høitid i Soregen Forstand da Port Madison Menighed fik sin nye Kirke indviet. Seiret var straalende og ved alleve-tiden var Folk forsamlet. Tallet vare Pastor Hagoes som havde ordnet alt, saa vi kunde begynde Tjenesten præcis Kl. 11.

Undertegnede forrettede ved Alteret og talte nogle Ord over Ps. 26, 8. "Herre, jeg elsker dit Husets Helig, det Sted hvor din Herlighed bor."

Prof. Riffelsen prædikede over 1. Mosebog, 28. Kapitel og indviede Kirken til sit hellige Brug. De øvrige deltagende Præster var Pastorerne Hagoes og Eger, og om Eftermiddag som Pastor Bergesen fra Ballard og holdt et Foredrag. Foranden Salmevang gav Mrs. Eger en Sols tilbedelse og en Damekoartett under Marie Kaisens Bedelse sang meget stemningsfuldt. Offer optoges til Indremission og Bøggjæverdet.

I Middagstimen serveredes Vundede i det frie. For den inderlig Venlighed og store Gjaestfrie vil de besøgende længe mindes Venner ved Port Madison.

Denne Menighed er ikke gammel, heller ikke tæller den mange Medlemmer. Men det er gaadet med den som med andre af vore yngre Menigheder herude. De ældre Menigheder har tilladt sine Præster at gaa ud og missionere i det nærmest omlygende Strea, og før man rigtig har vidst om det, er smaa, men lovende Menigheder vokset op. Det var den 31 Januar 1907 at denne Menighed blev stiftet. Undertegnede havde prædikeret flere Gange i Familier Hjem, navnlig hos Ronsaars, Selvors og Torvangers. Senere besøgte Menigheden af Pastorerne Tingelstad og Eger. Det var ved den sidstnævntes ihærdige Beistræbelser at man kom saa langt at man bestemte sig til at bygge. Og heldige har de været. Det er en af vort Distrikts vakreste Landskirker. Alt var saa vakert og tilfreds. "Evangelien vokter Kirke" hørte man de Be-

søgende sige. Kirken med Løst er værdisat til \$3,000.

Om Eftermiddagen holdtes korte Taler af de besøgende Præster, og især da Rado-Præsten, Pastor Bergesen. Tilslut talte Stedets Præst, Pastor Hagoes, og takkede alle for den store og hyggelige Dag de havde havt ved Port Madison. Saa kom Domperen og hver drog til sit. Men den vakre Kirke stod derinde i Skoven og mange vendte sig om og saa paa den endnu en Gang. Og Pustet var at Gud vilde holde iu Haand over det vakre Hus og velsigne alle som der gik ud og ind.

Give da Gud at hver vi bo Altid naar Møkkene ringe Folket forsamles i Jesu Tro. Der hvor det pleied at slinge. Verden vel ei, men I mig ser. Alt hvad jeg siger, se det ster, Fred være med eder alle.

Fra vort Arbeidsfelt.

Tacoma, Wash.

Istedesfor den almindelige Aftengudstjeneste holdtes Søndag Aften den 19de Mai et Møde i Anledning "Foreningslagen." Menigheds Præst gav en Oversigt over den saakaldte "Raadvalgstid" og oplæste og fruede nogle Bemærkninger til den Hællestrappert som de to konfererende Samsunds Komiteer har offentliggjort. I Sagens Anledning vedtog Menigheden enstemmig følgende Beslutning:

"Vor Kretsers Menighed i Tacoma, Wash., udtaler sin Tak til Gud for den Hællestrappert som den forenede Kirkes og Synodens Foreningskomiteer har fremlagt for sine respektive Samsund. Den tilstemmer Komiteens Rapport og haaber og beder, at Enighed og broderligt Samarbejde mellem den forenede Kirke og Synoden maa opnaaes som Resultat af denne Rapport."

Pinsedag holdes vort Gudstjeneste om Formiddagen og engelsk om Aftenen.

Tirsdag Aften den 28. ds, vil der blive koncert i Kirken "Vasement" ved "Eleonora Olsen Concert Company" fra Chicago. Selskabet består af Søstrene Eleonora og Ethel Olsen, begge udmærkede Sangerinder, den sidstnævnte tillige en sjelden begavet Teksamatrice, samt som tredje Medlem Pianistinden Miss Alice Walden. Afgang for Boksne 50c.

Stanwood, Wash.

Menighedsfolken og Søndagsfolken har Udflugt til Utsalaby Beach Lørdag første Juni. Intet Program, bare Mad og Roro for Børnene. Formodentlig vil Børnene ogsaa fra Gamano blive med.

Kvindeforeningen ved Florance har Fest og Udsalg Lørdag Eftermiddag den 25de Mai. Festen holdes i Lunden ved den Hall, som nyssig er sat istand.

Der blir Aftergangsgudstjeneste i Stanwood og Gamano 1ste Pinsedag. Konfirmation i Willerton Menighed afholdes Søndag 2den Juni Kl. 2 Eftm.

Det store Ungdomstevne som skal afholdes i Stanwood er sat til 2den Søndag i Juni. Der bliver først Gudstjeneste i Stanwood Kirke. De samlede Kirkefor vil der sange. Efter Middag, som indtages i Peoples Union Hall, vil der blive et Program som udføres af de forskellige Ungdomsforeninger. Vi har hørt mange store Møder her i det sidste, men dette lover at blive det største af dem alle. Der har været tale om at disse Ungdomsforeninger saar sig sammen om at underholde en Missionær i Gudsningemission. Vad nu den enkelte Forening tænke over dette. Vær hjertelig velkommen til Stanwood, og tak til alle dem som har vist saadan Beredvillighed med at hjælpe paa det Program som lover saa godt!

W. H. Christensen.

Stanwood, Mai 14, 1912.

Port Madison, Wash.

Igaar Eftm., da Præstefolkene var i færd med at tage sig en liden "Lunch" kom det pludselige Forhindringer i Veien. Det var Menighedsfolkene med deres Venner og Radoer, som kom forat overraske Præstefamilien. Og de kom ikke tomhændet. Istedet for den lille "Lunch" blev det fuldt Waaltid med alle Slags delikate Retter.

Men da Præsten skulde have Gudstjeneste i Willers' Bay Kl. 3 og selv skulde vandre Rorskarl, Nev Liden nok saa knap i det gode Selskab. Kaptein A. Ahby, som Forsamlingen havde valgt til Odsfører sted da frem og fortalte hvorfor man kom saaledes, som de gjorde. Det var, ja han, forat bevidne deres Glæde over det Arbejde, som Præstefolkene var sat til at varetage, og det var alles Haab, at dette Arbejde maatte vinde Fremgang til megen Velsignelse

for den Enfalte og for Samfundet.

Og saa fortsatte Taleren, forat bevise ogsaa i Gjerning, at man satte Pris paa Arbeidet, var det ham paalagt at overlevere til „Koblereren“ en Gaandfiskilling for Ousholdningen, med Puse om Held og Belsignelse for Familien.”

Presten foresagte da at takke for det hyggelige Besøg og for Gaven, som var kommet Ouset til gode. Det viste sig siden at „Gaandfiskillingen“ var af det rene Guld og efter Forbaldene en ret forstellig Gave.

Men paa Grund af denne lille Forstyrrelse kom Presten en halv Time for sent til Miller's Ban, endstjont han lovede Korkstaven all godt, om denne blot vilde lagge sig ret dygtig i Sælen og drive Gaanden fremad med al mulig Kraft.

Parlaub, Wash.

Quindeforeningen møder Onsdag den 29de Mai i Kirkens Underetage Mrs. O. S. Koberg er Bortinde.

Salige er de, som sørge; thi de skulle hufvales.

Matth. 6. 4.

Ligesom Kristus har begyndt sin Prædiken imod Jødernes og hele Verdens affindige Juddbning, at naar de kun her havde Guds og Hver, saa vare de vel fjerne og vilde kun derfor tjene Gud, saaledes vedbliver han og fuldfæster nu, hvad de ansaa for det bedste og saligste Liv paa Jorden, nemlig at kunne bringe det dertil, at have luttet gode, rolige Dage og ikke forstyrres af nogen Sorg. Thi dette er det Høieste, som Menneskene attraae, at de kunne have Glæde og Lust og være frie for al Modgang. Men Herren vender strax Bladet om og opstiller lige det Modfatte og falder dem salige, som sørge og lide Møie.

Spørger Du atter: Skulle da alle de fordømmes, som lee, synge, springe og isere sig smukke Klæder, æde og drikke? Vi læse jo ogsaa om Konger og Hellige Mand, som have været glade og ført et behageligt Liv. Og især er St. Paulus en besynderlig Helgen; han vil, at vi altid skulle være glade (Philipp. 4. 4), og han siger (Rom. 12. 15): Været glade med de Glæde, og atter: Været med de Grædende. Det lyder jo som en Modsigelse, altid at være glade, og dog at græde og sørge med de Andre. Mit Svar er: Ligesom det at være rig ikke er nogen Gavn eller forbudt, saaledes er heller ikke det at være glad, at spise og drikke

godt sundt eller fordommeligt. Lige saalidt som at være æret, og have et godt Navn. Men jeg skal alligevel være salig, naar jeg ikke har det af, der giver Livet despa, og istedet derfor lider Armod og Uledighed, Svanere og Forjættelse. Saaledes er og skal begge Dels kunne være forænde, haade at sørge og være glade, stille og lide Mangel, som St. Paulus (Philipp. 4. 11. 12) viser sig do: Jeg har lært at nøies med det, og har. Jeg forstaar haade at være fornedret, og jeg forstaar at have Overflod; i Alt og Hvert er jeg vel færdig, haade i al nøiet og al mangre, haade i at have Overflod og i fattig; og ligeledes (I Cor. 6. —10): Under Møie og Svanere, under angst Nytte og godt Nytte; om Forjættelse og dog færdig; som nokstænde og dog æstænde; som ha, er her og her, af Løve; som de, der er tvivlede og dog alle Ulykkelige; im bedrædede, dog altid glade; som allige, der dog glæde Mangel rige; nu de der have Hæder, og dog bedde Alt. Derfor er Meningen den: Ulykkelig det at være sandelig fattig ikke betyder, ingen Penge at have, men ikke at lide deresler og vte sin Tilid og Fortrøstning der-til, som om det var hans Dummerke; saaledes i betæder ogsaa det at lide Møie og sørge ikke at hange med hovedet, is mest og sur ud og al- rih lev, men ikke at sætte sin Fortrøstning dertil, at han her skal have luttet gode Dage og leve i Svaner og Svan, som Verden glæde, her alle rager efter. Andet end her at leve nyttig og i Glæde og lætter alt sit Hæde heri, og her ikke bekymrer sig om Gud eller sine Næstmenner. Saaledes have mange herlige og store Mand, Konger og Kuder, som have været Kristne, maattet sørge og lide Møie, maattet de i Verdens Livne have levet berligt og været fortiligt lætte i Guld og Silke, og det sunth, som om de havde paa Høfer, medens de dog daglig have maattet træde paa alstige Stanger og indøde i sig den mest ubæret Hornod, Træde og Svanere og mangfoldige ud- stansfulde Ord, hvorimod de luttet Hæder kunde gjøre, end selvsly det til Gud i Sul og under Laarer. Saa- danne Jælf forsaa sig Roget paa, hvad det vil sige: Salige er de, som sørge og lide Møie, maattet man ikke saa let det som dem, og de gaa til Gæstebud med Hæder og herlige Svøgen og Vatteren; forat glemme deres Smerte; thi Du maatte ikke tænke, at Sorgen alene bestaar i at græde, klage og hyle, som Peter og Joinder. Den egentlige Hæde Smerte er ikke den, som er kommen ud af Hjertet og stammer frem igennem

Miner, men derimod den, som ikke kan udgræde og ikke tør klage for Rogen, naar de svære Stød komme, som tet ramme og storme løs paa Hjertet.

Derfor er Sorg og Møie ikke nogen fjenden Art hos de Kristne, endstjont det i det Udbortes ikke synes saaledes; thi de maa daglig i deres Hjerter, naar de betragte Verden, se og tale saa megen Dødsfald, Uvillie, Foragt, Betsvættelse af Gud og hans Ord, og tillige saamegen Jammer og Ulykke, haade i det sandelige og verdslige Regimente, at de ikke kunne have mange glade Tanker. Og dersom de bestandig maatte betragte det og ei undertiden se andetstedsden, kunde de intet Dieblif være glade; dog indtræffer Saameget, at de ei kunne nødig at søge det langt borte. Begynd derfor blot paa at blive en Kristen, saa vil Du nok lære, hvad det vil sige at sørge og lide Møie. Formaner Du ikke at gjøre mere, saa tag blot en Gultru tilagte og sæt Dig ned og ernær Dig i Troen saa at Du har Guds Ord hørt og gjer, hvad der i din Stand er Dig befalet, saa skal Du snart erføre haade fra Naboer og i dit eget Hus, at det ikke vil gaa, som Du gjerne ønskede, og at der overalt reiser sig Hindringer og Modstand, saa Du snart nok at Møie og maatte see paa, hvad der i dit Hjerte vil smerte Dig. Men i Sær- heledhed maa Præsterne lære Sligt og erholde daglig Poetie deri, og omvilkøbet saa de at drikke den rette Skål af allehaande Misundel- se, Had, Spot og Haan, Uafnemmel- lighed, Foragt og Betsvættelse, hvor- af deres Hjerte uophørligt bliver vint og gjennemboet.

Men de, der saaledes lide Møie, tør vel ogsaa høre og tage imod Glæden, hvor de kunne, for ikke at lunde i Jorden af Sorg. Derfor har Herren netop fremstillet disse Ord og forjættet denne Trøst, forat de ikke skulle forlænge i deres Trængsel et- her rent lade sig berøve Hjertets Glæde, men blande Sorgen med Trøst og Rederfægtelse; thi hvis de aldrig haade nogen Trøst eller Glæde, maatte de forsmægtte og demvise. Intet Menneske formaar bestandig at udholde Sorg; den udjager al Kraft og Kraft af Vegemet. Kristus vil alligevel ikke, at der altid skal være Sorg og Bedrøvelse i Hjertet, men han vil advoare dem, som her ikke vilde have med Sorgen at gjøre, men her luttet gode Dage og søge af deres Trøst hermeden; og han vil lære sine Tænner, at de, naar det gaar dem il- de, og de maatte sørge, da lunde paa, at det er Gud velbehageligt, og at det derfor ogsaa skal behage dem, hvor dette er Tilfældet, der skal og

saa den bittere Trif blandes med Svaning og Sukker og formildes; og hertil tjener netop denne Forjæt- telse, at det er ham velbehageligt, og at han priser dem salige, samt trøster dem her og bislet vil tage af Sorg bort fra dem.

(Luther.)

Sandelig, sandelig siger jeg Eder, at Gudsomhelst I bede Faderen om i mit Navn, skal han give Eder.

Joh. 16. 23.

Her lærer Du først det Bud, at Kristus befaler sine Disciple at bede og bebrejder dem tillige, at de ikke hidtil have bedet, gjentager og ind- skjærper det med mange Ord, forat vise, at det er hans suide Alvor, og at han fordrer det som den rette Gudsdyrkelse og en Kristens egent- lige Gjerning. Dette Bud skal Du nøie betragte og indskjærpe Dig, saa at Du ikke betragter det som en lige- galdig Sag, som om det ikke var nogen Gavn, naar Du ikke beder, men at det er nok, naar Andre bede; men Du skal vide, at det er alvorligt be- falet, under Straf af den høieste Mnoade, ligesaa vel som at Du ikke skal have andre Guder og ikke tage Guds Navn forfængeligt, men be- stjende det og vidne derom, love og prise det. Og den, som ikke gjør det, har skal vide, at han ikke er nogen Kristen og ikke hører til Guds Rige. Her gjælder ikke denne Ind- vending: „Jeg er ikke værdig, eller jeg er usikket til at høre Guds Ord, at tro og at bede.“ Jeg er heller ikke værdig, maattet jeg er dødt og bær- ner Navn av en Kristen, ja jeg er if- fe engang værdig til det daglige Brød, som jeg spiser. Skulde jeg derfor foragte min Kristus, eller al- drig lade mig døbe, eller ikke spise og drikke? Sig derfor ogsaa her: Er jeg endog uværdig eller usikket til at bede, skulde jeg derfor ikke være Gud indig? Fordringen er den- ne: Guds Bud skulle holdes frem- for alle Ting og ikke lide nogen Til- sidsættelse, men hvert Dieblif finde Dig beredt, saasnart det stiller sin Forbring til Dig.

Betragt ogsaa for det Andet For- jættelsen, som han udtaler: Sande- lig jeg siger Eder, at hvadsomhelst I bede Faderen om i mit Navn, det skal han give Eder. Grib disse Ord og tryk dem ind i dit Hjerte; thi her lærer Du, at han ikke blot giver For- jættelsen, men bekræfter og stadfæ- ster den med en gjentagen Ed og sværger paa den høitideligste Maade: Troer mig min, saasnart Gud lever, jeg vil ikke bedrage Eder. Her bur-

de dog vel Enhver, som vil være Kristen, blive en Smule rød og skamme sig for sig selv, at han har hørt disse Ord og dog aldrig har bedt dem ret af Hjertet. Er det ikke en evig Skam og Skændsel for Gud og Alverden, at Kristus maa sværge saa højt og dyrt, for at befri os, og vi dog ikke ville tro det eller lade os sværge til engang, at begynde at bede ret af Hjertet i Tilfald til denne Forlikning? Hvad ville vi dog sige for Guds Domstol eller til vor egen Samvittighed, naar vi blive spurgt: Har Du nogenstunde alvorligt og uden Tvivl i dit Hjerte bedt den himmelske Fader, at hans Navn maa værde helligt? Bed Du ikke, hvor alvorligt jeg har bedt det, og hvor dyrt jeg har svoret, at Du skal viselig blive hørt, naar Du kun beder af Hjertet? Med god Grund kunde vi blive skamrede og frugte for Guds forfærdelige Dom, fordi vi saaledes ringede og frugte for Guds forfærdelige Dom, fordi vi saaledes ringede og forjævede lode ham forkunde os sit Bud og sin dorte Forjættelse. Thi for Guds Domstol vil det ikke hjælpe Dig, om Du sagte at undskyldte Dig dermed: Jeg vidste ikke, om jeg var værdig, eller jeg vilde mig ikke oplagt, eller jeg havde Andet at udrette.

Det tredje Stkke i mit Navn er det vigtigste og er Grundvolden, hvorpaa denne Bøn skal hvile, og hvorfra den har sit Værd, saa den er Gud velbehagelig, og har den Kraft at den maa blive hørt. Du skal ikke bede, stolende paa Dig selv, eller heller i dit eget eller noget andet Menneskes Navn, hvor hellig og værdig han end monne være, men i sit Navn vil han, at Du skal bede, og han formaner og tilføder Dig dertil ved Budet og Forjættelsen. Dermed vil han sige: Hjerte, lad det være bevendt med Dig selv, som det vil; kan Du ikke bede af din egen Kraft og i dit Navn, hvad Du heller ikke skal, saa bed dog i mit Navn. Er Du ikke værdig og hellig nok, saa lad dog mig være det; som blot til mig og i mit Navn og sig: "Hjerte Herre, jeg skal og vil bede paa dit Bud og efter din Forjættelse; kan jeg ikke gøre det, duer og ghelder det ikke i mit Navn, saa lad det gjælde og være ret i min Herres Jesu Navn." Tvivl blot ikke om, at denne Bøn er Gud velbehagelig og viselig hørt, saa vist som Kristus, hans egen elskede Søns Navn er ham behageligt, og Alt, hvad han beder om, maa være Ja og indrømmet.

Altsaa træder dette Ord i mit Navn den Tro i Bønnen, at vi vilde, at vor egen Værdighed til at bede ligejaaligt skaffer os Hønhørelse,

som vor Uværdighed forhindrer den, men at vi alene for Kristi Skyld, som vor eneste Midler og Hverstepræst for Gud, viselig blive hørt, og at Bønnen altsaa udelukkende bliver grundfæstet paa ham. Saaledes lærer den hele kristelige Menighed sig ad, naar den slutter og bekyler alle sine Bønner og bønner med disse Ord, ved Jesus Kristus vor Herre og altsaa i Troen bringer Gud dette Offer. Derfor skal Du ogsaa lære Dig saaledes ad, forat værge Dig imod alle de onde Tanker, som ville forhindere eller afskrælle Dig fra Bønnen, og ikke lade Dig bedrage af Djævelen: naar han vil indstade Dig, at Du ikke er værdig; men just derfor skal Du falde paa dine Knæ, fordi Du føler, at Du ikke er værdig og ikke kan blive værdig, og holde Dig fast ved Kristus og kalde Bønnen over paa ham, og saaledes bringe den frem for Gud, at han for hans Skyld vil anstamme og hørte den, og for Alting ikke drage denne Bøn i Tvivl, men fuldt og fast tro, at din Bøn er kommen frem for Gud og har rammet sit Mål og allerede er opfyldt, fordi Du har bedt i Troen paa Kristi Navn og har sluttet det med det Amen, hvormed han selv her stadfæster sit Ord. Thi det vilde være en af de største Guds-belpottelser, som Herren i sit Ord gjør til Vagn, naar Du beder i Kraft af hans Befaling og Forjættelse og tillæd i Jesu Navn og dog siger tvivlende: Hvem ved, om jeg har bedt ret og er hørt?

Det tør og skal en Kristen aldrig tænke. En Kristen maa være saa sikker paa, at hans Bøn er hørt, som han er forvisset om og tror paa Guds Sandhedsord. Endskjøndt han nemlig er uværdig, har han dog ikke bedt i sit Navn, vil heller ikke høres for sin egen Skyld, men i Kristi Navn og formede hans Værdighed. Han tør ligejaaligt tvivle dervaa som paa det Guds Ord, han forkynder eller hører, eller paa Daa-ben, Absolutionen og Rådøeren eller paa de ti Bud. Ellers maatte han ogsaa tilfaldt tvivle, om han var Guds Stabning, dersom han vilde slutte sig til sin egen Uværdighed. Med en saadan Tvivl havde han forneget Gud selv, og det var ham bedre, om han slet Intet havde vidst af Alt dette. Derimod skal han opretholde og styrke sin Tro og ikke drage i Tvivl, om han er dødt, har hørt Evangelium og har anstammet og frendesles skal modtage Herrens Rådøere, og noget mindre maa han tvivle, om han skal holde Guds Bud, og om hans Værdighed i den ham af Gud anviste Stand imod de ti Bud er i sin fulde og gode Orden. Men

saaledes skal han tro og sige: Jeg ved, at jeg har Guds Ord, og at jeg skal være Gud lodig; men om jeg ikke tror fast nok eller ikke handler og lever saaledes, som jeg burde, det gjør ikke Ordet det ringeste Afbræk. Saaledes ogsaa her: Er jeg end ikke værdig til, at min Bøn bliver hørt, saa er dog Kristus, i hvis Navn jeg fremfører min Bøn, fuldt værdig dertil, og for hans Skyld maa min uværdige Bøn være Gud velbehagelig og antaget af ham. Den hellige Bernhard har derfor ogsaa vist sig at være en fortreffelig Mand med herlige, kristelige Tanker, da han saa vedholdende formaner sine Brødre, at de ikke, naar de vilde bede, gif tvivlende bort fra Bønnen. Lige jeg siger Eder, saaledes lyde hans Ord, saasnart i begynde at bede, ere Ordene allerede opfyldte og opfyldte i Himlen.

At have evigt Liv.

Hvem er det store Skat? De som tror paa Jesus. Over den, som tror paa ham, skal ikke borttabes, men have det evige Liv. Joh. 3, 15. Har du dette Liv, saa ved du det. Du ved, at Jesus er dit eneste Hode. Gaa du med dit Sønderregister for i Det og i Høvelsen af din Fortællelse til sine Kristi paa Korset for dig, ligesom Israels Kobberlangen i Erteben, da den dræbende Gift holdt paa at ende deres Dage. Her tvivledes det end er gaaet til: Et ved du, og det er, at Jesu Forlovnings Råde kan du ikke undvære. Det er Bisbeden om, at din Skyld er betalt, som gjør dig frimodig og glad og taknemmelig mod en saadan Hjelper i Nøden. Gud staar ikke for dig høre i sin hellige Ridhærdighed over Sunden, men ogsaa i sin guddommelige Hjærlighed, saa det er Mit dig en Hjertens Glæde at omgaaes ham og være ham lodig. Gaa et lidet Vilde ud af Livet, en virkelig Tildragelse, vil gjøre dette klarere for dig.

Du var blit Enke. Hendes Mand havde været Skibsfører og riede Bart i det Skib, han førte. Dette førte han for en rig, men troende Kjøbmand, hos hvem Kapteinen stod i en nok saa stor Værd, da han havde en større Familie at underholde. Jule-tid forliste Skibet med Mand og Hus, som man siger, og hans Hustru blev siddende igen i smaa og trænge Aar og intet at afbetale paa Skylden.

Kjøbmanden blev syg og døde. Og nu sad Skibsførerens Enke og ventede daglig med Angst paa Dødsstøbet og Udparning. Saa saar hun en Dag Bud om at indfinde sig paa Kontoret og hun begav sig did med

et besværet og tungt Hjerte. Kommen did, tog Sønnen til Kjøbmanden frem Vægerne og slog efter. Men overalt, hvor hendes eller Mandens Navn var opført, havde den afdøde Jar skaaet en tyk Strøg over Pengeløbet. Og nu fik hun alle sine Regninger kvitteret som betalte og gif hjem igjen med et lettet og taknemmeligt Hjerte for en saadan uvventet Barmhjertighed. Hun havde aldrig evnet at betale Skylden, men naar den var udstrøgen i Vægerne, var den jo som betalt, da den var eftergivet af den barmhjertige Kjøbmand.

Slig har ogsaa vor himmelske Fader gjort, som med den Forlikning, at han, han selv, ordnet det med Betalingen sammen med Sønnen, og vi faar af vor Skyld eftergivet. Har vi da troet dette og taget imod Skitteringen, saa har vi ogsaa et evigt Liv og kommer ikke for Dommen. Og dette bringer Glæde og Fred i vore Hjerter og gjør os villige til at elske og tjene ham. Og Manden som Pant idner med vor Mand, at vi ere Guds Børn, og da har vi jo evigt Liv. Pris ske Gud!

R. V. Lillestad i „Hjerten.“

Sangere Værk!

Baget Sound Sangerforening af den norske Synode vil holde sin årlige Sangerfest i Seattle den 30te Juni. Alle Sangere bedes at indvise Sangene saa snart, og saa godt som muligt. Vi venter større Hæder end nogen Gang før. Alle som tilhører Kredsen bør anstrenge sig til det yderste for at være tilstede.

Faa Forbundets Begær

H. E. Baalson, Formand,
Silvana, Wash.

Ballard (Seattle), Wash.

25 Sjæle, hvoraf 10 ukonfirmerede, vortoges ved Gudsstjensfesten Søndag i Bion's Menighed.

Pinsegudsstjensfesten afholdes Søndag tre Gange—Engelsk M. 10, norsk M. 11 og 8. Søndagskolen møder til sedvanlig Tid, M. 9:45. Kirkeforet ventes til begge Morgen-gudsstjensfesterne.

Andre Røder: „Guild“ møder Mandag hos Mrs. Bentzen, 3235 W. 65de Gade. Den norske Bibelklasse møder Onsdag (29de). Den ældre engelske Bibelklasse møder ifølge Søndag, da der holdes engelsk Kvindes M. 10. Den yngre Klasse møder med Søndagskolen M. 9:45.

Brev er ankommet fra Kunstfir-
maet Caproni i Boston, at Kristus-
støtten, som Zions Menighed vil
forære til Immanuelskirken, er af-
sendt. Der er et Duzin Lister ude
blandt Menighedslemmerne, og Ga-
berne kommer saa villig, at vi faar
nok, hvis de, som endnu ikke har teg-
net sig, er lige saa villige. Muligt
Overskud gaar til Indremissionen.

Tydf Gudstjeneste afholdes i Zi-
onskirken første Søndag i næste
Maaned Kl. 8, og vi vil indstændig
bede alle vore Folk om at gjøre
dette godt bekendt blandt de Tyf-
te, de maatte kjende. Der er nem-
lig ingen tydf lutherisk Kirke i Val-
lard.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Andersen, Andrew L., Kasserer for
Indremissionen i Pacific Distrikt,
Stanwood, Wash.
- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland
Barnehus, Parkland, Wash.
- Bolland, J. M., Bestyrer for Josephine
Alderdømskolen, Stanwood
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka
- Blåkkan, I., Box 175, Rockford, Wash
- Braafliadt, L., 2930 Lombard, Eve-
rett, Wash.
- Brevik, G. L., Genesee, Ida., Route 2
Box 36.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Se-
attle, Wash.
- Belgum, E. S., 823 Athens Ave., Oak-
land, Cal. Tel. Oak 4356.
- Bjerke, A. O., 6044 So. Warner St.
Tacoma, Wash. Tel. 8972-J.
- Borge, Olaf, 1654 11th Ave. E., Van-
couver, B. C.
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Carlsen, L., 9 Mission St., San
Francisco, Cal.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash
- Dahle, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olaf, 1215 Harrison St., Seattle
Phone East 5966.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho
- Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Eve-
rett, Wash.
- Here, A. F., Prof., Parkland, Wash.
- Grönsberg, O., 1634 Howard St., San
Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
- Harsstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7884-J-3.
- Hellekson, O. C., 819 No. 2nd St.,
No. Yakima Wash.
- Jagoes, O., Pt. Madison, Wn.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Hustvedt, S. B., 2433 Telegraph Ave.,
Berkeley, Cal.
- Johansen, J., 264 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Belling-
ham, Wash.
- Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Ta-
coma, Wash.
- Lind, A. G., Marshfield, Ore.
- Leque, N. P., Kasserer for Jose-
phine Alderdømskolen, 1016
Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson
St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417-29th St., Astoria,
Oregon.
- Norgaard, C. H., 314 So. Grant Street,
Spokane, Wash.
- Otlesen, O. C., Chinook, Wash.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.

- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San
Francisco, Cal.
- Skoubovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Pedersen, N., California St., Santa
Barbara, Cal.
- Peterson, H. S., Prof., Parkland, Wash.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave.,
Los Angeles, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seat-
tle, Wash.
- Tjernagel, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpe, R. O., 425 E. 10 St., Portland
Oregon.
- Tornøe, D. W., Montesano, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Arne Berger
Kunstmalet
Olje Malerier en Specialitet.
Skriv efter Katalog.
544½ Washington Street,
Portland, Ore.

New York.
LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Närmeste Hus ved det nye Landings-
sted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og
andre Reisende.
Pastor B. Petersen, Emigrantmis-
sionær, træffes i Pilgrim-Hus og staaer
Emigranterne bi med Raad
og Daad

EDWARD C. RUGE, M. D.
Skandinavisk Læge
Specialist i Kroniske og Lunge-
Sygdomme.
Sunset Block, Bellingham
M 333 — Kontor Telefon — A 333
M 345 — Bostad Telefon — A 121

THADEN'S BAKERY
and Coffee House
918 Commerce Street
"THE MILLIONAIRE'S CLUB"
A good place to get a quick lunch
Bread and Pastry of all kinds.
Note our bread 1 lb.

N. W. Gro. Co.
"MAIL ORDEER" HUS
Aarlig Omsætning \$500,000.00
Vi har over fem tusind Kun-
der, som finder, at det betaler
sig at bestille Varer hos os. Det
koster bare et Postcard at faa
Dem tilsendt en fuldstændig
Prisliste.
Dt ældste og største "mail
order" Hus i Staten.
North West Grocery Co.,
1302-4 Commerce Street
Tacoma, Wash.

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - Wash.

Tel. East 6751 Ind. 5771

Det Svenske Hospital

1733 Belmont Ave. SEATTLE, WASH.

**Washington Tool
and
Hardware Co.**

We carry a complete Stock
of Hardware, Poultry Netting,
Bicycles, Tools, Table Cutlery.
Safety Razors from \$1.00 up.
Baseball Goods, Fishing Tackle
— Paints and Oils, Etc.

928 Pac. Ave.—927 Commerce
Tacoma, Wash.

When in need of fine
PRINTING
Wedding or business announcements,
office stationery or general job work,
you cannot do better in price or work
than at
D. W. COOPER'S OFFICE
Tacoma Theater Bldg Tacoma

WILLIAM SCHREYER
Proprietor of
UNIVERSITY MEAT MARKET
Live stock and poultry of all kinds
bought and sold
Parkland Tel. 7843-R3

Storlie & Company
Real Estate, Loans
Rentals, Insurance
Notary Public Main 1122
5034 Union Ave. So. Tacoma

PARKLAND MEAT MARKET.
Louis Sorensen, Eier
Ferskt, saltet og røget Kjød.
Alle Slags "Live Stock" kjøbes
og sælges.
Lige ved Siden af Brock Johnson

"DEPENDABLE BRAND"
God Kaffe — Rig Kaffe
Velsmagende Kaffe
Smager bedre, Varer længre
Tre Pund for \$1.
Dwight Edwards Co.
Portland, Ore.

The Stone Fisher Co.

TACOMA'S LEADING DEPARTMENT STORE

FURNITURE	MILLINERY
CARPETS	SHOES
STOVES	DRUGS
CHINA	DRY GOODS
WOMEN'S APPAREL	

Norsk Begravelses Bureau
P. Oscar Storlie
Bedste Betjening til rimelige
Priser.
Embalmer og Dameassistent
Telefon: Main 1122 So. Tacoma

OUR'S IS BETTER DENTISTRY
ELECTRO DENTAL PARLORS
THEATRE BUILDING 9th & C Sts

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Skolen har dette Aar de følgende Lærere: N. J. Hong, A. B. Bestyrer; J. U. Xavier, A. B.; Miss Anna Tenwick; A. F. Olsen, A. B.; M. Accts; H. S. Peterson, A. B. B. S.; Mrs. Guri Fjelds, Proceptrice; Inga D. Hong; Alma Hansen, B. Mus.; Mrs. Ida Julson; Olive Christensen.

Skolen tilbyder grundig Undervisning i de følgende Afdelinger: I den engelske Afdeling optages Elever, der ikke er blevne færdige med "Common" Skolen, samt Nykommere og andre Nybegyndere, der særlig vil lære Engelsk.

I Forretningsafdelingen undervises i Bogholderi, Skrivning, Regning, Handelslov og andet, der hører med til en fuldstændig Uddannelse for Forretningslivet.

I den stenografiske Afdeling undervises i Hurtigskrift, Maskin skrift, Korrespondance, med mere. Skolen har gjort det til en Specialitet at uddanne Stenografer, der kan skrive Ord for andet af lange Taler eller Forhandlinger.

I Normalskolen undervises i alle Fag, der kræves til en "First Grade Teacher's Certificate." De, som ønsker at forberede sig til Lærere i vore Menighedsskoler, vil blive givet al mulig Anledning til at dygtiggjøre sig i de Fag, som særlig kræves for dette Arbejde, saaledes Norsk, Religion, Hjelpeisere, Katekетиk m. m.

I College Preparatory Afdelingen optages Elever, der har gennemgaaet Common Skolen, vort forberedende Kursus eller en af vore Menighedsskoler. Fve forskellige Kurser tilbydes: The Luther College, The Classical, The Modern Language, The Mathematic and Sciences.

Ældre og mere modne mandlige Elever, der ønsker at optage det theologiske Studium i den praktiske Afdeling ved vort Seminar i St. Paul kan ved Pacific Lutheran Academy faa den nødvendige forberedende Undervisning.

I Musikafdelingen undervises i Piano og Orgelmusik, Harmonik og Sang.

Nærmere Oplysninger kan faas ved at tilskrive Skolens Bestyrer

N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-4 p. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa Kl. 7-8 p. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

J. FISHER

Bodwell Road Cash Grocery
Cor. Bodwell & Gray Road
Vancouver, B. C.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific
Aaben Lørdags Aftener
4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Sparerskab i de Gange
som Aaret
Betrod os med \$1.00 eller mere.
J. E. Collberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; O. Graupud, V. Pres.; Ernest
C. Johnson, Cashier; J. F. Vi-
sell, Gust Lindberg, Ernest Lister,
Directors.

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge
French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor-Timer—9 til 4 Efter. Om
Søndagene Høje Aftale
Kontor Tel. Main 7411; Res. 7354
Tacoma, Wash.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.
Telephone Main 5105
Tacoma, Wash.

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN
905 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

Main 7959

Ind. 3504

Dr. Torland

Uddannet ved Kræmia Universitet
301-3-3-4 Eitel Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Sunset East 4315

FOR SALE

9 Lots in Fern Hill for \$700.00
36 Lots in Parkland for \$800.00
On Terms

WM. SCHREYER

Parkland, Washington.

Jno. W. Arctander

HALLS & JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Building, Seattle.

Lien's Pharmacy

Etindiansk Høstet.

Ole B. Lien. Harry B. Selvie

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314 1101 Tacoma Ave.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

W.P. Fuller & Co.

1117-19 A Street

Vi anbefaler vort store Oplag
— af —

Maling, Olje, Glas, Døre og Vinduer

Vi har det største assortment
og er det betydeligste Handels-
Hus i denne Branche i Nord-
vesten.

Main 1067—Home A-6015

Tacoma, Wash.

Phone Main 2333

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

903 Tacoma Avenue

FISHING TACKLE

Base Ball and Tennis Goods
THE KIMBALL GUN STORE, Inc.
1303 Pacific Avenue
Tacoma

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klases
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Str.

Patronize

The Old Reliable

STANDARD STEAM LAUNDRY

942 Commerce St. & 723 E St.

Main 265—A 2265

Tacoma Wash.

F. J. LEE

1ste Klasse norsk

Fotografist

Studio, Main 2283
Res., Main 3529
1335 Commerce St
Tacoma

BEN OLSON CO.

Plumbing

and Heating

Main 392—A 2392

1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

BERGLUND BROS.

Kaffe-Hus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Plo-
de, Sukker og Kager for bare 5c.
Hurtig Bevortning

1305 Commerce St. Tacoma